

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCZA 8. Telefon száma 51-66. HIRDETÉSEK ÉS NYILVÉTERE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KIADÓHIVATALBAN...

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCZA 8. Telefon száma 55-88. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben hához fordva...

Mai számunk főbb közleményeit: Vezércikk: A király a nemzetes. A politikai helyzet Ausztriában. A kínai bonyodalom...

kölcsönös bizalomban látom azon erős támaszokat, melyeken a haza jövője nyugszik. A mindenható isten áldja meg és oltalmazza azon kapcsot, mely Engemet népeimmel összeköt.

Ez valóban egy király levele egy nemzethez. Így beszél az uralkodó, a ki megérti és megéri egy fejedelem s egy nemzet közti kapcsolat etikai jelentőségét...

Apollonk kell a hazafiaságot, fentartani nemzeti tradícióinkat, a magyar nemzet érdekeit minden más érdek fölébe helyezni, magyarságunkért élni-halni: ez ő felsegése második üzenete.

Kedves Széll! Hetvenedik születésnapom alkalmából a magyar korona országainak összes lakosságától oly számos szerencse- és üdvkívánat érkezett...

hazafiakat, a kik a magyar nemzeti és állami eszmét a maga teljességében óhajtják a magyar királyság keretében érvényesíteni.

Még egyszer köszönjük a felségnek ezt a kijelentést. A ki így beszél, az igazi magyar király, választottja nem csak a törvénynek, hanem szívünknek is.

Budapest, augusztus 23. Az új koronáért. Az október 8-án összehívott országgyűlésnek egyik legelső teendője lesz a Szilvén József halálával megüresedett koronaörökösödési jog elvételének megbeszélése...

A szerb passzívítás. Az újvidéki „Branik” Lapoknál írt cikkeiben a választások esélyességét említve, felhívja a szerbeket, hogy az 1896. évi passzívításon lemondva, sorakozzanak és készüljenek a jövő választásokra...

Képviselőválasztás Körnözében. Az elhunyt Amon Ede helyébe Körnözében ma választották új képviselőt. Mint táviratokat, ja került képviselővé egyhangulag Ohabada Pétert, a szabadalvópárt jelöltjét választották meg.

Gróf Esterházy Miklós Mórca és a néppárt. Az esztergomi jubiláris ünnepségről írva a Neue Freie Presse, azt mondta, hogy a primás pohárköszöntője alatt a liberálisokkal egyazon asztalnál ültek az államellenes és veszélyes néppárt vezetéi: gróf Zichy Ferdinánd és gróf Esterházy Miklós Mórca...

A politikai helyzet Ausztriában. Heleken keresztül hírdetik már az osztrák lapok, s hirdette magát Körber miniszterelnök is, mióta csak visszatért Ischlből Bécsbe, hogy megtalálja végre a páncélat Ausztria halálós bajának gyógyítására...

Körber annyira bizott abban, hogy a mostani tárgyalási eredményre fognak vezetni, hogy már tudatta is a lapjaiban, hogy szeptember végén vagy október elején egybe is fogja hívni a birodalmi gyűlést.

Ma Bécsben nagyleteltségű minisztertanács volt, melynek az az eredménye, hogy a politikai viszonyok normalizálását célzó akció ismét megakadt. Jó forrásból való értesülés szerint Körber miniszterelnök nemcsak hogy elhalasztotta a pártvezetőkkel tervezett konferenciát, hanem egyáltalában nincs más célja, mint bizonyos felvilágosításokat kapni...

Valószínű azonban, hogy a birodalmi gyűlést szeptemberben vagy októberben egybehívják, de csak azért, hogy végleg feloszlatassák. A feloszlás célja pedig nem egyéb, mint hogy új választási törvényt oktrojáljanak Ausztriára.

A kínai bonyodalom. Németország kezd érezni, hogy most, mikor Peking már be van véve, valami új missziót kell kieszelni Waldersee számára, és pedig olyant, a mely méltó legyen ehhez a nagynevű katonához. S ez az oka annak, hogy a kormányhoz közel álló lapok nap-nap után újabb programot dolgoznak ki Németország számára Kelet-Ázsiában...

Hogy ezt hogyan akarja megvalósítani Bülow, az épen a kérdés. Főleg a kárpótlás kérdésének a megoldása fog nagy nehézségeket okozni. Delcassé francia külügyminiszternek vasárnap Foxban tartott beszéde épen ebből a szempontból nagy jelentőségű, mert a miniszter különösen hangsúlyozta, hogy a mit mond, azt a cáár tudtával mondja, s Franciaország és Oroszország egy és ugyanazt a politikát folytatja most Kelet-Ázsiában...

A „kitünőség”. Irta: Montjoyeux. Nyaranta, a mikor az iskolában elkövetkezik a jutalom-osztogatás ideje, ritkán esik meg, hogy emlékeztem — falánk pillangója a multnak — ne szálljon Racle Theodule úr legelső esztendőben, a jó diáknak. Mindezt a legelső esztendőben, mikor a gimnáziumba került, abban a korban, melyben a hóhér bárdját jóvendőknek nyakamnak, a mért a körmeim rágtam, Racle Theodule tanulótlarsam volt; és iz esztendő az ő példaképül meg a tanárain nem szünek meg át példaképül állítani elbám. Azért is nem tudtam többé rá nézni, nem szenvedhettem, de sőt dühbe borultam, ha csak a nevé is hallottam. Valószínűleg ugyanilyen okból tanusítottak iránta a pajtásaim is hasonló elszenvet. Mindnyájan távol tartottuk őt magunktól, a mi egyébiránt úgy látszott, nem esett túlságosan nehezebr.

A szabad órákat azzal töltötte, hogy széltében-hosszában néregette a nagy udvart, szemét a cipőj orrára szegezve, közönyösen lármás játékaikat iránt. Olykor-olykor megállt, hogy a fölgyújtóval beszélgesse s ez gyánussa tette őt előlőtnak. Ugy hívtuk egymás közt: „spiczi”. Mihelyt aztán a csepenyű megszólalt, boldogan döröszölke kezét, örült, hogy újra bevonulhatott a tanyerembe. Rossz nyevhó vetők tőle ezt az elégedettséget, mely gnyhöz hasonlított, épen abban a pillanatban, mikor mi a saját elégedetlenségünket mindenféle állati hangok üvöltésével szoktuk kifejezni. Ha a segédutató nincs közelünkben, stony istenyigazában elgyabugyáljuk.

De ez ellenszenv, ez ellenségeskedés ellenére is meghajoltunk nyilvánvaló felségese előtt. Meghajoltunk ösztönserőn, állatok módjára. A tanítóink masról se beszéltek nekünk csak Racle-ór, szogot a fölünk a nevtől; minden hozzájárult, hogy elcsüggeszen minket. A legterkövöbkek eleinte megpróbálták megküzdeni ezzel a főnázsmadarral, am eredménytelenül; lemondtak hát a harozól. Különbön is, még egyelő érdem esetében: bizonyos volt, hogy csak utána következtek volna.

ség fölül nem emelkedni a tömegen; mulhatatlannal uralkodnia kell a közönséges sokaságon. Megkérdezték tőle, és habozás nélkül, szándék, esengő hangon felelt, mintha soha se is gondolt volna egyebre, a mióta az első ruháját megkapta: „Az oktatásnak szenteltem magamat!”

Alig hogy kiszabadult a kollégium falai közül, kis hónapos szobát bérelt Páris egyik népes városrészeben. Zavart volt kissé, szinte ijedt, a miért nem halja többé a pedellus csevegését s immár nem támogatják a tanárok tanácsai. A magány nyugtalanította. Nem ismert senkit se, természetes féltékenysége pedig megakadályozta abban, hogy összeköttetéseket szerezzen. Addig is a mig sikerült valamely tanítványban állást nyernie, magantól lett és szobácskájá küszöbét nem lépte át egyébrét, mint hogy lezékelt adjon.

De ez ellenszenv, ez ellenségeskedés ellenére is meghajoltunk nyilvánvaló felségese előtt. Meghajoltunk ösztönserőn, állatok módjára. A tanítóink masról se beszéltek nekünk csak Racle-ór, szogot a fölünk a nevtől; minden hozzájárult, hogy elcsüggeszen minket. A legterkövöbkek eleinte megpróbálták megküzdeni ezzel a főnázsmadarral, am eredménytelenül; lemondtak hát a harozól. Különbön is, még egyelő érdem esetében: bizonyos volt, hogy csak utána következtek volna.

Prudent kisasszonyának szellemes arczcskája volt és ellentétet képezett Theodule komoly és pedáns külsejével. Kezdetben a könyvtár csendje szünetelt parancsot a fiatal leánynak, komoly csodálkozással nézte a nagytermet a padmájai könyvekkel kikaportolt falával, közepén a széles utal, a két oldalt sorozó sok olvasó-asztallal, a háttérben mindenféle nyomtatványval teletömött óriás szekrényekkel, s a három nagy boltyos tülkölés, melyek az alkalmazottakat a közönségtől elválasztották, és az egész helyiséget kapornaszerré tették.

Egy más mellett dolgoztak, talpalatnyit meg távoztak egymástól, együtt mentek keresztüln a szekrényekben, együtt görnyedtek vizsgálóváloságok régi könyvvel, melyekből a völegény váloságok bástyáikat épített a menyasszonya körül. Racle lapozgatott, kutatólt, kijelölte a kivonatolandó részeket, a lemasolandó idézeteket; gondosan tartózkodott bármiféle mézes, szerelmes beszédtől, minden szótól, a mi csak mosolyra is készíthetett volna. Egy öreg pappal szemben választott ki két karoszeket. „Isten szolgáljának a szeme előtt irunk”, mondta Prudentnek. Esténként arról beszélgettek otthon, hogy mire használtak föl a naszéligetek otthon, hogy mire használtak föl a naszéligetek, voltak tömni haladást lettek. Theodule-nak tele voltak tömni a zsebei könyvekkel, jegyzetekkel, füzetekkel; majdnem szétrepesztették a kabátját. Kírákossága valamennyit az asztalra s ha megkérdezték tőle, hogy mit szándékozik csinálni mindezzel, titokzatosan arczal felelte:

— Majd meglátjuk! . . . Nem vesztetem az időt. Azt akarom, hogy mikor a kisasszony megkapja a „polgári” oklevelet, híres emberrel menjen az oltár elé. Sokáig kellett őt a két nőnek faggatni, a mig végre félrelebbentette a fátyolt erősen örözt titkáról. Bevalótja, hogy egy munkán dolgozik, a mely okvetlenül rá tereli a miniszter figyelmét és akkor! . . . De hogy mi a tárgya és mi lesz a czime ennek a műnek, azt már sehogy se lehetett kivenni belőle.

— Majd meglátjuk! . . . Nem vesztetem az időt. Azt akarom, hogy mikor a kisasszony megkapja a „polgári” oklevelet, híres emberrel menjen az oltár elé. Sokáig kellett őt a két nőnek faggatni, a mig végre félrelebbentette a fátyolt erősen örözt titkáról. Bevalótja, hogy egy munkán dolgozik, a mely okvetlenül rá tereli a miniszter figyelmét és akkor! . . . De hogy mi a tárgya és mi lesz a czime ennek a műnek, azt már sehogy se lehetett kivenni belőle.

— Majd meglátjuk! . . . Nem vesztetem az időt. Azt akarom, hogy mikor a kisasszony megkapja a „polgári” oklevelet, híres emberrel menjen az oltár elé. Sokáig kellett őt a két nőnek faggatni, a mig végre félrelebbentette a fátyolt erősen örözt titkáról. Bevalótja, hogy egy munkán dolgozik, a mely okvetlenül rá tereli a miniszter figyelmét és akkor! . . . De hogy mi a tárgya és mi lesz a czime ennek a műnek, azt már sehogy se lehetett kivenni belőle.

— Majd meglátjuk! . . . Nem vesztetem az időt. Azt akarom, hogy mikor a kisasszony megkapja a „polgári” oklevelet, híres emberrel menjen az oltár elé. Sokáig kellett őt a két nőnek faggatni, a mig végre félrelebbentette a fátyolt erősen örözt titkáról. Bevalótja, hogy egy munkán dolgozik, a mely okvetlenül rá tereli a miniszter figyelmét és akkor! . . . De hogy mi a tárgya és mi lesz a czime ennek a műnek, azt már sehogy se lehetett kivenni belőle.

Fölfordulásban találta a szállót. Fölment az első emeletre, a hol az anyósa lakott. Mihelyt az megpillantotta, elébe rohant, a keblére borult s hangosan kiáltotta: — Oh szegény Racle ur! Szegény jó Racle ur! . . . Theodule leültette, aztán nyugodtan mondta: — Az ön fölfordulása meghaladja a hasonló esetekben szokásos mértéket. Mi történt aszszonyom? — Az történt . . . az történt . . . — Micsoda? — Az, hogy elment a 7. számú lakómmal. — Zélie kisasszony? — Igen, Zélie . . . a leányom! Theodule egy pillanatilag gondolatokba mélyedő és így szölt: — Kar, nagy kar, mert ezzel egyidejűleg a művenem sincs többé létjogosultsága. . . . Letépte a csomagjait borító papírosát. A terjedelmes kézirat csomagját, a czim, melyet mindeddig nem arult el. Néman mutatott reá újajával és Prudentnek a könyvein keresztül olvasta: „A házasság és a közkönyvtárak.”

A „tüzes sárkány” Khinában. Ismeretes, hogy a khinaik milyen sokáig és milyen makacssággal tiltakoztak a vasutak építése ellen és hogy husz év előtt az ország első vasutját rövid főnállás után a császár parancsára szétrombolták, hogy a már-már forradalomban kitörő elégtelenségét eloszlassák. Nem esoda tehát, hogy a mostani források alatt a khinaiaknak legelsőleg dolga, hogy a gyűlölt tüzes sárkánytól és annak vas utjaitól minél hamarabb megszabaduljanak. A múltval khinaiaknak és a kereskedőknek ez természetesen nem érdekük, mert az idők folyamán kénytelenek voltak meggyőződni arról, hogy vasuton olesobban és gyorsabban jutnak célhoz, mint gyalog, vagy gyaloghintában. Tényleg az utolsó időkben a partvidékeken épült vasutakat a khinaiak nem csak használták, de valóssággal elaroztották. Igaz, hogy a civilizált európai utas viselkedése és amaz állapot között, a melyet a khinai a még mindig fejcsóválva szemlélő tüzes sárkánytól szemben elfogal, még mindig óriási a különbség. Már a benszülötteknek az a végtelen, a mely: ki által mindenütt észlelt kíváncsisága, a utazók minden előttük ismeretlen jelenségét szemlélnék

A „tüzes sárkány” Khinában. Ismeretes, hogy a khinaik milyen sokáig és milyen makacssággal tiltakoztak a vasutak építése ellen és hogy husz év előtt az ország első vasutját rövid főnállás után a császár parancsára szétrombolták, hogy a már-már forradalomban kitörő elégtelenségét eloszlassák. Nem esoda tehát, hogy a mostani források alatt a khinaiaknak legelsőleg dolga, hogy a gyűlölt tüzes sárkánytól és annak vas utjaitól minél hamarabb megszabaduljanak. A múltval khinaiaknak és a kereskedőknek ez természetesen nem érdekük, mert az idők folyamán kénytelenek voltak meggyőződni arról, hogy vasuton olesobban és gyorsabban jutnak célhoz, mint gyalog, vagy gyaloghintában. Tényleg az utolsó időkben a partvidékeken épült vasutakat a khinaiak nem csak használták, de valóssággal elaroztották. Igaz, hogy a civilizált európai utas viselkedése és amaz állapot között, a melyet a khinai a még mindig fejcsóválva szemlélő tüzes sárkánytól szemben elfogal, még mindig óriási a különbség. Már a benszülötteknek az a végtelen, a mely: ki által mindenütt észlelt kíváncsisága, a utazók minden előttük ismeretlen jelenségét szemlélnék

ról azonban, hogy ez a „minimum” mekkora, nem nyilatkozik.

Ami kétségtelen, hogy „Kína felosztását” beavallott egyik hatalom nem akarja. De ez még nem jelenti azt, hogy a hatalmak Kína területi integritását tényleg komolyan gondolják, mert Kiaoocsau bérbevételekor is Németország nem volt benne az okkupálást, pedig van-e még olyan területnek tartaná. Erre a kilencvenkilenc évre kötött bérelti szerződésnek mintájára a hatalmak most is okkupálnak majd egyes területeket.

Kína felosztása ma csak Oroszországra nézve volna előnyös, mert ő akkor megkapná Mandzsországot s ott akkora sereget tarthatna, hogy állandó veszedelme volna a szomszédos hatalmaknak. Ez Oroszország megtehette, mert hisz Mandzsországot határállama s egyenes összeköttetésben van az orosz birodalommal. Ezért még maga Anglia is elene van idő szerint Kína felosztásának, pedig a Jangse völgyére már rég fáj a foga.

Hogy mi fog történni, azt még csak sejteni sem lehet, s a hatalmak maguk sem tudják. Li-Hung-Csang békealkudozásainak nem lehet sikere, a hatalmak szóba sem állhatnak vele, mert még mindig kétségbe, hogy kellő felhatalmazást kapott-e a tárgyalásokra. Mert Pekingben nincs kormány, tehát nincs, a ki Li-Hung-Csangnak kellő meghatalmazást adhatott volna a kínai nemzet nevében, s nincs, a ki a békefeltevések megvalósításáról is kezessekkelhetné. Pekingben nincs kormány s ma az Isten a megmondhatója, hogy ki felelős a múltért és a jövőért. Maga a császárné menekül s japán lovasság ildózi őt a birodalom belsejébe. De még ha ez az eset nem állt volna is be, nehézzé helytelük lett volna a hatalmaknak, mert az özvegy császárné eddig sem respektálta a szerződéseket s ezután sem respektálna őket. A hatalmak tehát semmiféle komoly eredményt sem érhetnek el azzal, ha megnyugodnak a császárnéval kötött békeszerződésben. De még abban az esetben sem bízhatnak benne a hatalmak, ha jóindulatul meg vannak is győződve. Mert ha nem feltételeznék is, hogy a boxerekkel egyet értelt, az kétségtelen, hogy erőltet volt a boxerek lázadásával szemben. De az is kérdés, hogy ha tényleg detronizálják a hatalmak az özvegy császárnét s a császárt teszik helyébe uralkodónak, érnek-e el valami eredményt, tekintettel arra, hogy eddig a császár még a személyes szabadságot sem tudta megvédeni az özvegy császárnéval szemben.

Ha Kínában még ma is az állapot uralkodik, mint uralkodott a taiping lázadás idején, a kínai bonyodalom rendezése sokkal könnyebb volna a hatalmakra, mint a minő ma. A taiping forradalom a régi, detronizált, ó-kínai Ming dinasztia támaszkodott, s a most uralkodó Csing dinasztia ellen irányult, a mely nem is kínai, hanem mandzsú eredetű. A taiping lázadás tíz évig tartott s az uralom levő dinasztia csak nagy küzdelmek árán s csak idegen segítségel tudta legyűrni. Ha a helyzet ma is volna, mint akkor volt, akkor a hatalmaknak könnyű volna a mostani dinasztia helyett a régimódi trónra juttatni. A nép örömmel fogadná, mert hisz a mostani dinasztia amúgy is elvesztette a népszerűségét. Kínának szerencsétlenségére azonban időközben a két párt kibékült egymással, a mai boxerek és az akkori taipingek kibékültek s nem egymás ellen, hanem az idegenek ellen küzdének. Tehát most a hatalmak már semmit sem nyerne az azzal, ha elkergetnék a dinasztia s a régi Mingeket ültetnék ismét a trónra.

Ez most a helyzet s igazán kívánsi lehet az ember a kibontakozásra. Egy brüsszeli távirat szerint a hatalmak már megállapodtak abban, hogy a császárnét elkergetik s a császárt ültetik helyére a trónra európai ellenőrzés mellett. Sőt állítólag már azt is elhatározták, hogy Pekinget és a kínai birodalom most pontjait a rend fontartása végett egyelőre katonailag megszállva tartják.

Főleg ez utóbbi nagyon radikális óvszer volna az ellen, hogy még egyszer megismétljék, a mi most történt, de nagy veszedelmeket rejt magában, mert a mióta Kínában az „erdekszféra”-theoriája felállított, azóta az ilyen megszállás nem sokban különbözik a felszástól, a mi pedig a jelen körülmények közt lehetetlen, hacsak nagy komplikációkat nem akarnak a hatalmak felidézni.

Gróf Waldereenek csak abban az esetben volna Kínában igazi missziója, ha a kínai bonyodalomból komoly komplikációk támadnának. Mert abban az esetben, ha a hatalmak nem tudnának békésen megállapodásra jutni arra nézve, hogy mit tegyék Kínával szemben, akkor elkerülhetetlen, hogy minden hatalom külön céljainak megvalósítására törekedjék. Ebben az esetben pedig Japán egészen megághoz igyekszik majd ragadni Koreát, Oroszország Mandzsuriát és Mongolországot, Anglia a Jangse völgyét és Tibetet, Franciaország Jünnant, akkor aztán Németország igazán utána kell néznie, hogy valamit kapjon. Azt, hogy a hatalmak a fentjelzett okkupációkat végrehajtsák, Németország nem tudja meggátolni, de Kínába vezényelt nagy katonai erje segítségével mégis el fogja tudni majd érnei talan azt, hogy Santungot, a mire már rég fáj a foga, katonailag megszállhatja.

Ma érkezett távirataink a következők: **Újabb részletek Peking elfoglalásáról.** London, aug. 23. A Morning Post pekingi tudósítója a Peking fölméretését megelőző eseményekről a következő jelentést küldte lapjának: Augustus 14-én a csungli-jámen elítélte a boxereket, hogy békétlenek az egész országot. De azért nem engedtek fegyverzetet. Ezen az éjszakán lövöldöztek az egész országot alatt a legrosszabb ideig a boxereket. Az ágyúzás teljes tizenkét óráig tartott. Még augusztus 13-án a csungli-jámen azt kérte, hogy boeassuk meg tagjainak tavelléit, mert nagyon el vannak foglalva. Később értesített a csungli-jámen, hogy megittoltta a boxereket ostromlását. A kik a parancs ellen eszelekedtek, azokat a haditörvénysék elé állított. Mindazonáltal a boxereket azonnal helyesbben ostromolták mint bármikor. Sok granát a követségi épületekbe esett. Augustus 15-én ezerötzöt amerikai megostromolta a császári palotát s négy beldő udvart elfoglalt. Nemsokára amerikai lofogó lengett a császári lakas ormán. Az amerikaiak halott vesztettek, köztük Reilly kapitány s volt husz sebesültük is. Az udvar augusztus 13-án nyugati irányban elmenekült. A császári bankot kifosztották.

Washington, aug. 23. **Congor** amerikai követ táviratozza Pekingből 19-iki kelettel, hogy a császári palotán kívül most már az egész város meg van szállva. Azt hiszik, hogy legelőször idő alatt beveszik a palotát. A hittérítők egy része elment Pekingből, néhányan azonban az itt összegyűlt keresztény menekülők-nél maradtak, a kiknek száma körülbelül ezer. Berlin, aug. 23. Gróf **Soden** a következő táviratot küldötte Wilhelmshafenbe: Pekinget augusztus 15-én fölméretlők. Az 50 emberből álló német kirendítéshől tizenegy ember meghalt, tizenöt könnyen, egy veszedelmesen megsebesült. Róma, aug. 23. **Cambiani** tengerügyi s tengerészeti miniszteriumnak azt táviratozza, hogy a pekingi orosz követel közvetlen összeköttetésben van és jelenik, hogy Taolini hadnagy és hat tengerész katoná, a kik az orosz kirendítéshez tartoznak, a követségi épület védelmének közben megsebesültek.

sok komikuma mellett gyakran kellemetlen és kényemtelen jeleneteknek is okozója. A Wusung és Sanghai városokat összekötő vasut építése idejében a kivánsiak olyan fömegőkben araszoltak el, hogy a munkások alig tudtak mozogni tőlük. A mint az első munkasvonatok kijöttek a kocsikat a kivánsiak, a kínaiak szőz szemtelenségével, egyszerűen megszállták a kocsikat és nem maradt más hátra, mint a homokkal, kavicssal, sinekkel megrotkolt kocsik teljén gubbasztó czipfos atyafiakat egyszerűen lehajgálni, vagy pedig egy darabon ingyen kijuttatásra vinni őket. És ez utóbbi gyakran előnybe részesítették, hogy holmi veszekedéseknek, villongásoknak elejét vegyék. Végre is a kéjtámasz vágók száma annyira növekedett, hogy lehetetlenül vált valamennyinek ohajását teljesíteni és elhatározták, hogy hatatos leszében részesítik az alkalmazottakat. A mikor egy munkasvonat, a mely sineket és más építőanyagokat szállított Sanghaiba, visszaindultni készült Wusung felé, mintegy ötszáz kínai lepté el a kocsikat, hogy — mint mondták — kissé ingyen vasutazzanak. Minden kérelés hiábavaló volt. A vonat szűfalóság megtörve utank indult. A kéjtámaszok mintegy a fele egy közbenes állomáson szállottak, a többieknek azonban annyira tetset az utazás, hogy Wusungig, a végállomásig mentek, a mely körülbelül tizenhét kilométernyire van Sanghaitól. Ott kiszálltak és alaposan megzemlelték az új pályaudvart. A látottakból legnagyobb mértékben kellegiére térték vissza a vonathoz, hogy — úgy mint jötték — hazatérjenek. Legnagyobb rémületre azonban tudomásunkra adták nekik, hogy a tervhonat ott marad az állomáson és csak a gőzmozdonyt tért vissza Sanghaiba. A következő pillanatra már édes fűty hasította a levegőt és a mozdony kirobogott a pályafőzél.

A néhány száz főnyi ott rekedt főmeg rémlüles üvöltésbe tört ki. Fejellenül, kezeiket tördelve futkároztak föl-alá, kétségbeesetten jágatva, hogy Wusungban nincsen szállások és pénzük sincsen, nem lehetett más tenni, mint gyalog tenni meg ezt az utat. A végtelenül rest kínaiaknak ez annyira kényemtelen volt, hogy többé sohasem kívánkoztak ingyenes kéjtámaszra. A kínaiak nemzeti érényeknek egész sorozata gondoskodik azonban meg arról, hogy az európai erkölcsököz és kulturához szokott vasuti hivatal-

noknak minél több kellemessége legyen. Első sorban a kínai sohasem utazhatik elég olcsón, ha a díjtételeket, a lakosság viszonyához mérten, aránytalanul olcsóra szabják. Ez azonban éppen nem elegendi ki czopfos hálózat. A pénzárnyalokvetlen megkísérelés az alkudozást és a hivatalnoknak a felét vagy negyedét kinalja a viteldijának. A kísérlet természetesen balul üt ki és az utazni készülő kínai morogva, fogai között szikzódozva fizeti le az amúgy is nevelésének eséklyé összegét. Azonban az sem ritka eset, hogy egyik-másik kínai, ha nem sikerül neki a viteldijból lealkudnia — mint a hogy nem is sikerül — fejszóvala hatat fordít a fölfogása szerint korlátolt gondolkodású hivatalnoknak és vagy gyalog, vagy pedig az ország és időkől divó szállító-eszközében, a gyaloghíntóban teszi meg utját.

Ha aztán végre beszáll a kocsiba, akkor legelőször négyzer anyi helyet igényel, mint a mennyiség jegye jogot ad neki. Egész barrikádokat emel maga körül podgyaszokból, ruhadarabokból, árucsomagokból, a melyeket a világ minden kincséért sem adna át egy hivatalnoknak, hogy a podgyaszokcsiba helyezze el. Semmiféle ígéret, semmiféle föladó verény nem nyujt neki biztosítékot, hogy ingóságait, ha egyszer elváltk tőlük, valaha megkapja. Ez a körülmény kényserítette a vasutüzagatoságot, hogy a tiensin-pekingi vonalon, a melyet a boxerek most romboltak szét, nyiltott teherszekesek személykocsiknak rendezték be, hogy a kínaiaknak podgyaszkon való csüggésének helyet adhassanak.

Az alsóbb néposztályok az összes kínai vasutakon szívesen előnyben részesítik a nyiltott teherszekeseket a személyszállító kocsikkal szemben, mert ott kényelmes vackot esmálnak a podgyaszok tömegében, mitsem törődve az időjárás viszonyosságával. Egyes családok, vagy társaságok utazok pedig a födött teherszekes iránt viseltek nagy előszeretettel, mert ott egészen maguk között vannak és az utazás alatt a nyiltott ajkát át megelégedetten szemlélik a változó tájakat.

A jobbmodú czopfos atyafak természetesen a tulajdonképeni személyszállító kocsikat használják, azonban a vasutüzagatoságnak ezekkel is végtelen sok baja van. Teljesseggel lehetetlen a kínaiak által használt kocsikat európai fogalomnak szerint tisztán és izlésesen berendezni. A kínaiak hirhéd tisztatlansága és nemtörődömsége lehetellen teszi, hogy a személyszállító kocsik berendezésénél bármennyi pamázást, posztó vagy bőrhuzást használjanak. A kocsikat kívül-belül

A császárnéról semmi hír. Cambiani tengerügyi továbbá jelenti, hogy az „Elba” hajót Sanghaiba küldte. Az olasz követség összes személyzete jól érzi magát. Ma megnyugtató táviratok érkeztek Livio Caetani olasz követségi attasétól, Fermoneta hercegtől külügyminiszter fiától és Sabbione Jenő szindikátusi úgnoktól is. Hóga, aug. 23. A külügyminiszteriumhoz a mai napon a tiensin-i hollandi konzullól érkezett távirat szerint Knobel pekingi holland követ e hónap 13-dikán könnyen megsebesült.

Kína és Oroszország harca. Pétervár, aug. 23. A hivatalos lap jelenti: Grodekov tábornok táviratozza 20-iki kelettel, hogy **Renencamp** tábornok 16-án elhagyta a kis Csingán-hegység szorosát, Szjavanig üldözte az ellenséget, 17-én előnyomult egészen Monakheig és folytonos szerencsés csatorozás után lovasságával Karolesonán át Mergen városé elé ért, mire a tüzerégt két agyual megkezdte a gyalogsággal megszállott erőd agyuzását. Egy órai harc után az oroszok csaknem veszteség nélkül bevetették Mergent. Az ellenséget üldözöbe vették. Az ellenségek sok vesztesége volt. Harom lovasszázad a harcban három ellenséges ágyút velt el, később pedig még nyolcz ágyút, 700 pusok, fegyvereket, lövészereket és az egész tábort eljette zsákmányul. Egy lovasszázad az ellenség üldözöbe között 150-nél több kínai embert öl meg. A gyalogság és tüzerégt bevonult Mergenbe, a lovasság pedig tovább rekognoszálta a Nonnin folyó mentét. Renencamp hadoszlopa tizenkét nap alatt az egész vidéket megfistította az ellenségöl és husz ágyút zsákmányolt. Az oroszok egész vesztesége a következő: elesett két tiszt és tizenkét kőzak, megsebesült harom tiszt és 30 legény. — Lennevis tábornok táviratozza a hadügyminiszternek Csiufól 24-iki kelettel, hogy az orosz katonák 14-ére virradó éjjel két órakor ostrommal bevették Peking keleti kapuját s így az első közt tizenegy óránt át tartott. A csapatok élen Vaszielszki vezéredény, az elővéd parancsnoka és Mold ezredes, a lövészreder parancsnoka lépett a város falára. Az orosz csapatok aztán elsáncolták magukat, miközben a kínaiak, a kik az obszervatóriumot és más tornyokat tartották megszállva, erős keresztülbe vették az orosz csapatokat, a mig az orosz gyalogság és tüzerégt ki nem szorította őket hadállásaikból. Vaszielszki tábornok, Mold ezredes, továbbá öt más tiszt és 102 katoná megsebesült, Antikov ezredes és 20 katoná elesett. A szövetséges csapatok Peking több kapuját ostromolták, még aznap bevették és benyomultak a városba. A kínai kormány elmenekült. A követségeket nagyon nehéz helyzetben találtak. Naponta löveséket váltottak a kínaiakkal, a kik különösen az utóbbi napokban kétszeres erővel támadtak és Peking bevetete napján nagy kártettek valamennyi követségen. Az orosz követ-ségen öt ember esett el és husz megsebesült.

A helyzet a Jancse-völgyben. Köln, aug. 23. A Kölnische Zeitung egy berlini távirata jelenti: Minthogy most már Japán is küldött hadihajót szarazföldi kirendeltséggel Sanghaiba, most már az összes szövetséges hatalmak képviselői tesznek a Jancse völgyében. Franciaország és Anglia egyszerűen küldöttek csapatokat, míg Németország egyelőre lemond a további intézkedésekről. A kölni újság határozottan elene fordul annak a követségeknek, hogy Németország a Jancse völgyé-nél a torkolatot uráló területet szerezzen meg. Az ilyen politikának, ugymond, a kormány mindig ellene lesz. Newyork, aug. 23. A kínai American Association táviratozza Sanghaiból, hogy a Jancse völgyében a helyzet egyre kritikusabb lesz. Katonai körök becslése szerint tizenötzer emberre van szükség, hogy Sanghajt meg tudják védeni. A kormányt rá kellene bírni, hogy azonnal küldjön ad segítőcsapatokat. A táviratot átadták a külügyminiszteriumnak.

A császárnéról semmi hír. Cambiani tengerügyi továbbá jelenti, hogy az „Elba” hajót Sanghaiba küldte. Az olasz követség összes személyzete jól érzi magát. Ma megnyugtató táviratok érkeztek Livio Caetani olasz követségi attasétól, Fermoneta hercegtől külügyminiszter fiától és Sabbione Jenő szindikátusi úgnoktól is. Hóga, aug. 23. A külügyminiszteriumhoz a mai napon a tiensin-i hollandi konzullól érkezett távirat szerint Knobel pekingi holland követ e hónap 13-dikán könnyen megsebesült.

Kína és Oroszország harca. Pétervár, aug. 23. A hivatalos lap jelenti: Grodekov tábornok táviratozza 20-iki kelettel, hogy **Renencamp** tábornok 16-án elhagyta a kis Csingán-hegység szorosát, Szjavanig üldözte az ellenséget, 17-én előnyomult egészen Monakheig és folytonos szerencsés csatorozás után lovasságával Karolesonán át Mergen városé elé ért, mire a tüzerégt két agyual megkezdte a gyalogsággal megszállott erőd agyuzását. Egy órai harc után az oroszok csaknem veszteség nélkül bevetették Mergent. Az ellenséget üldözöbe vették. Az ellenségek sok vesztesége volt. Harom lovasszázad a harcban három ellenséges ágyút velt el, később pedig még nyolcz ágyút, 700 pusok, fegyvereket, lövészereket és az egész tábor eljette zsákmányul. Egy lovasszázad az ellenség üldözöbe között 150-nél több kínai embert öl meg. A gyalogság és tüzerégt bevonult Mergenbe, a lovasság pedig tovább rekognoszálta a Nonnin folyó mentét. Renencamp hadoszlopa tizenkét nap alatt az egész vidéket megfistította az ellenségöl és husz ágyút zsákmányolt. Az oroszok egész vesztesége a következő: elesett két tiszt és tizenkét kőzak, megsebesült harom tiszt és 30 legény. — Lennevis tábornok táviratozza a hadügyminiszternek Csiufól 24-iki kelettel, hogy az orosz katonák 14-ére virradó éjjel két órakor ostrommal bevették Peking keleti kapuját s így az első közt tizenegy óránt át tartott. A csapatok élen Vaszielszki vezéredény, az elővéd parancsnoka és Mold ezredes, a lövészreder parancsnoka lépett a város falára. Az orosz csapatok aztán elsáncolták magukat, miközben a kínaiak, a kik az obszervatóriumot és más tornyokat tartották megszállva, erős keresztülbe vették az orosz csapatokat, a mig az orosz gyalogság és tüzerégt ki nem szorította őket hadállásaikból. Vaszielszki tábornok, Mold ezredes, továbbá öt más tiszt és 102 katoná megsebesült, Antikov ezredes és 20 katoná elesett. A szövetséges csapatok Peking több kapuját ostromolták, még aznap bevették és benyomultak a városba. A kínai kormány elmenekült. A követségeket nagyon nehéz helyzetben találtak. Naponta löveséket váltottak a kínaiakkal, a kik különösen az utóbbi napokban kétszeres erővel támadtak és Peking bevetete napján nagy kártettek valamennyi követségen. Az orosz követ-ségen öt ember esett el és husz megsebesült.

A helyzet a Jancse-völgyben. Köln, aug. 23. A Kölnische Zeitung egy berlini távirata jelenti: Minthogy most már Japán is küldött hadihajót szarazföldi kirendeltséggel Sanghaiba, most már az összes szövetséges hatalmak képviselői tesznek a Jancse völgyében. Franciaország és Anglia egyszerűen küldöttek csapatokat, míg Németország egyelőre lemond a további intézkedésekről. A kölni újság határozottan elene fordul annak a követségeknek, hogy Németország a Jancse völgyé-nél a torkolatot uráló területet szerezzen meg. Az ilyen politikának, ugymond, a kormány mindig ellene lesz. Newyork, aug. 23. A kínai American Association táviratozza Sanghaiból, hogy a Jancse völgyében a helyzet egyre kritikusabb lesz. Katonai körök becslése szerint tizenötzer emberre van szükség, hogy Sanghajt meg tudják védeni. A kormányt rá kellene bírni, hogy azonnal küldjön ad segítőcsapatokat. A táviratot átadták a külügyminiszteriumnak.

Néhány vakmerő fickó közvetlenül a vagányokig merészkedett, azonban jágatva ugráltak hátra, a mikor a hirtelen kibocsátott gőz leforratta őket. A vonaton utazó honfiak majd szédültek a kacagástól, a mikor látták, milyen kétségbeesetten menekülnek a kivánsi-ágyukert oly hamar meglakolt szanuekoc, a kiken anykón is meglátszott, hogy a tüzes sárkány ugyancsak megfisteltette őket. Kínai utazó társaságunknak nyilvánvalóan nagy öröme tett az utazásban. Hol az egyik, hol a másik ablakon bámeszköztek ki, ijedten visszariadva, ha a vonat egy táviratoslop mellett robohott el, s folytonosan föl és alá tipegtek a kocsiiban elmaradhatlan legyezőikkel jatszadozva. Néha az európaiakat figyelték, hogy kikutassák, ezekre minő hatással van az utazás. Az egész út 26 percig tartott. Az utazó társaság, kínaiak és európaiak, a wusungi pályaudvar várterembe önlönik és csakhamar élénk forgalom fejlődik. A kínai hölgyek, a kik szintén részt vettek az utazásban, rugyjtanak víz pipáikra és nagytollas legyezőik mögött elfojtva kacagznak, a mikor észreveszik, hogy megfityegjükk őket. Whisky és pezsgővíz mellett, illatos manilaszivartból bodor füstfelhőket eregetve, élénk beszélgetések között, kellemetlenül éles hangon beszélnek a kínaiak az utazás részletei. A larmas tömegben az időzés csakhamar nagyon kellemetlenül válik. A kínaiak folyton köhécselnek és köpködnek a beszélgetés közben, a mihez meg az is járul, hogy a levegőben szétterjedő illat nagyon is emlékeztet Kínára.

Végre éles fűty, vagy a kínaiak szerint *vonítás* jelzi, hogy a *vassarkány* visszafelé indul. Mindenki a pályaudvarra tesz, a hol érdekes kép tárul a szemlélő elé. Mindenki az első akar lenni. A kocsi lépefokait meglehetősen magasak és a kínai kénytelen hosszú ruháját fölemeli, hogy fölérhesen. A kínaiak hölgyeket, a kiknek himbalódzó járasa élénken emlékeztet a kacacs sietésére, föl kell segíteni a kocsiba. Az egyik kocsi előtt a vasuti vendéglő czopfos Ganymedje görcösen belekapaszkodik egyik honfi-társának bő ruhájába. A fickó valószínűleg fizesztemélkül távozott, vagy pedig valami hasznos tárgyat, talan egy dugóhuzót akart magával vinni kéjtámaszra. A dolog azonban meg sem látszik nagyon veszedelmesnek, mert a pincér rövid szóvalát után elbocsátja a dobozatát és eltűnik az állomás épületében. Két kínai „ficus” jelenik most meg a várterem ajtajában. Fiumo sel'emruhában búszkél-

London, aug. 23. Egy sanghai-i távirat szerint Sanghaiban nagy az aggodalom, hogy a **pekingi mentőcsapatok őtaponala el van vágva, mert a bevonulási napja óta Pekingből nem érkeztek hírek.** A legutolsó onnan jött hír szerint az angol követ meglehetősen feltartóztaták, nem erősítették meg. Sanghai, aug. 23. A Sanghaiban és Wusungban levő hadihajók száma mindössze 27, összesen 7000 főnyi legénységgel, de valószínűleg még több hadihajó érkezik oda.

A nemzetközi csapatok főparancsnoka. Páris, aug. 23. A Gaouis jelentése szerint **Marchand** alezredes tagja lesz a kínai nemzetközi vezérkarnak, vagyis főnöke lesz annak a nyolcz tisztből álló csoportnak, a melyet a francia kormány gróf Waldereese vezérkarához beoszt. Ugyanannyi tiszt képviseli a többi hatalmasságot is a vezérkarban. **Marchandnak és társainak az lesz a föladatuk, hogy állandó közeletű kapesot alkossanak a főparancsnok és az egyes hadtestek között.** A nevezett lap hozzáfeszti, hogy Voyron tábornok elutazásakor semmit sem tudott erről az új hadi intézményről.

A Matin szerint egész komolyan foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a nemzetközi expedíciós vezérkarhoz főnöknek dolgával egy francia hadostálybírókötök bizzanak meg. Állítólag **Negrier** tábornokot szemlétki ki erre a feladatra. A nevezett lap megjegyzi azonban, hogy ez csak híresztelés.

Páris, aug. 23. A hatalmak megengedték Franciaországnak, hogy a kínai csapatok főparancsnoka, gróf Waldereese mellé egy tisztet küldjön vezérkari főnöknek. **Erre az állásra Negrier tábornokot szemlétki ki, a ki most teljesen a kormány partján van.**

Mielött gróf Waldereese Népolyból elutazott, táviratozott Vilmos császárnak és Viktor Emánuel királynak. Az előbbinek jelentette, hogy hajóra száll, az utóbbinak pedig újlag meköszönte az a fogadtatást, melyben Aladit Napolyig részesítették. Aztán elbucszott nejétől, mire a Sachsen gőzös elindult.

Vilmos császár ismét beszélt. Köln, aug. 23. A Kölnische Volkszeitung egy tiszt levele nyomán a császárnak egy második beszédéről is hírt ad, melyet az a hajóra szálló tisztekhez tartott. „A katonák — monda a császár — komoly utra indulnak, melynek következményei be nem lathatók. *Keddele lehet ez egy háborúnak a K-tel és Nyugat közt.* Az utóbbi egyetérten jég jár el, hisz oly népek is egyesültek e célra, melyek a látszat szerint mint ellenségek állnak egymással szemben.”

A császár felhívta a tiszteket, hogy álljanak boszut a Németországon elkövetett gazságért, és aztán így folytatta: „Az első gőz a csapatok egésziségének fenntartása legyen. Csak forralt vizet szabad használni. Nehéz a lóanyag beszerzése, de remélhető, hogy ebben Amerika segítségére lesz. *A kínai természetül gyáva, mint a kutya, de ravasz.* Különösen kisebb elkülönített csapatoknak kell fokozott éberséget kifejtenők. Kíméljétek az ellenséges lakosságot, de legyenek kíméletlenek azokkal szemben, kik fegyverrel a kezökben lépnek önökkel szembe.”

Azután a parancsnokokhoz fordulva, ezeket mondotta a császár: „Tegyenek nekem napokint jelentést. Engem minden kicsiség érdek. Mindent fontosnak tartok, hogy tisztán lássak. Még az is fontossággal bír, ha azt jelentik: Semmi új sem történt.”

London, aug. 23. A Gaouis jelentése szerint **Marchand** alezredes tagja lesz a kínai nemzetközi vezérkarnak, vagyis főnöke lesz annak a nyolcz tisztből álló csoportnak, a melyet a francia kormány gróf Waldereese vezérkarához beoszt. Ugyanannyi tiszt képviseli a többi hatalmasságot is a vezérkarban. **Marchandnak és társainak az lesz a föladatuk, hogy állandó közeletű kapesot alkossanak a főparancsnok és az egyes hadtestek között.** A nevezett lap hozzáfeszti, hogy Voyron tábornok elutazásakor semmit sem tudott erről az új hadi intézményről.

A Matin szerint egész komolyan foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a nemzetközi expedíciós vezérkarhoz főnöknek dolgával egy francia hadostálybírókötök bizzanak meg. Állítólag **Negrier** tábornokot szemlétki ki erre a feladatra. A nevezett lap megjegyzi azonban, hogy ez csak híresztelés.

Páris, aug. 23. A hatalmak megengedték Franciaországnak, hogy a kínai csapatok főparancsnoka, gróf Waldereese mellé egy tisztet küldjön vezérkari főnöknek. **Erre az állásra Negrier tábornokot szemlétki ki, a ki most teljesen a kormány partján van.**

Mielött gróf Waldereese Népolyból elutazott, táviratozott Vilmos császárnak és Viktor Emánuel királynak. Az előbbinek jelentette, hogy hajóra száll, az utóbbinak pedig újlag meköszönte az a fogadtatást, melyben Aladit Napolyig részesítették. Aztán elbucszott nejétől, mire a Sachsen gőzös elindult.

Vilmos császár ismét beszélt. Köln, aug. 23. A Kölnische Volkszeitung egy tiszt levele nyomán a császárnak egy második beszédéről is hírt ad, melyet az a hajóra szálló tisztekhez tartott. „A katonák — monda a császár — komoly utra indulnak, melynek következményei be nem lathatók. *Keddele lehet ez egy háborúnak a K-tel és Nyugat közt.* Az utóbbi egyetérten jég jár el, hisz oly népek is egyesültek e célra, melyek a látszat szerint mint ellenségek állnak egymással szemben.”

A császár felhívta a tiszteket, hogy álljanak boszut a Németországon elkövetett gazságért, és aztán így folytatta: „Az első gőz a csapatok egésziségének fenntartása legyen. Csak forralt vizet szabad használni. Nehéz a lóanyag beszerzése, de remélhető, hogy ebben Amerika segítségére lesz. *A kínai természetül gyáva, mint a kutya, de ravasz.* Különösen kisebb elkülönített csapatoknak kell fokozott éberséget kifejtenők. Kíméljétek az ellenséges lakosságot, de legyenek kíméletlenek azokkal szemben, kik fegyverrel a kezökben lépnek önökkel szembe.”

Azután a parancsnokokhoz fordulva, ezeket mondotta a császár: „Tegyenek nekem napokint jelentést. Engem minden kicsiség érdek. Mindent fontosnak tartok, hogy tisztán lássak. Még az is fontossággal bír, ha azt jelentik: Semmi új sem történt.”

London, aug. 23. A Gaouis jelentése szerint **Marchand** alezredes tagja lesz a kínai nemzetközi vezérkarnak, vagyis főnöke lesz annak a nyolcz tisztből álló csoportnak, a melyet a francia kormány gróf Waldereese vezérkarához beoszt. Ugyanannyi tiszt képviseli a többi hatalmasságot is a vezérkarban. **Marchandnak és társainak az lesz a föladatuk, hogy állandó közeletű kapesot alkossanak a főparancsnok és az egyes hadtestek között.** A nevezett lap hozzáfeszti, hogy Voyron tábornok elutazásakor semmit sem tudott erről az új hadi intézményről.

A Matin szerint egész komolyan foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a nemzetközi expedíciós vezérkarhoz főnöknek dolgával egy francia hadostálybírókötök bizzanak meg. Állítólag **Negrier** tábornokot szemlétki ki erre a feladatra. A nevezett lap megjegyzi azonban, hogy ez csak híresztelés.

Páris, aug. 23. A hatalmak megengedték Franciaországnak, hogy a kínai csapatok főparancsnoka, gróf Waldereese mellé egy tisztet küldjön vezérkari főnöknek. **Erre az állásra Negrier tábornokot szemlétki ki, a ki most teljesen a kormány partján van.**

Mielött gróf Waldereese Népolyból elutazott, táviratozott Vilmos császárnak és Viktor Emánuel királynak. Az előbbinek jelentette, hogy hajóra száll, az utóbbinak pedig újlag meköszönte az a fogadtatást, melyben Aladit Napolyig részesítették. Aztán elbucszott nejétől, mire a Sachsen gőzös elindult.

Vilmos császár ismét beszélt. Köln, aug. 23. A Kölnische Volkszeitung egy tiszt levele nyomán a császárnak egy második beszédéről is hírt ad, melyet az a hajóra szálló tisztekhez tartott. „A katonák — monda a császár — komoly utra indulnak, melynek következményei be nem lathatók. *Keddele lehet ez egy háborúnak a K-tel és Nyugat közt.* Az utóbbi egyetérten jég jár el, hisz oly népek is egyesültek e célra, melyek a látszat szerint mint ellenségek állnak egymással szemben.”

A császár felhívta a tiszteket, hogy álljanak boszut a Németországon elkövetett gazságért, és aztán így folytatta: „Az első gőz a csapatok egésziségének fenntartása legyen. Csak forralt vizet szabad használni. Nehéz a lóanyag beszerzése, de remélhető, hogy ebben Amerika segítségére lesz. *A kínai természetül gyáva, mint a kutya, de ravasz.* Különösen kisebb elkülönített csapatoknak kell fokozott éberséget kifejtenők. Kíméljétek az ellenséges lakosságot, de legyenek kíméletlenek azokkal szemben, kik fegyverrel a kezökben lépnek önökkel szembe.”

Azután a parancsnokokhoz fordulva, ezeket mondotta a császár: „Tegyenek nekem napokint jelentést. Engem minden kicsiség érdek. Mindent fontosnak tartok, hogy tisztán lássak. Még az is fontossággal bír, ha azt jelentik: Semmi új sem történt.”

London, aug. 23. A Gaouis jelentése szerint **Marchand** alezredes tagja lesz a kínai nemzetközi vezérkarnak, vagyis főnöke lesz annak a nyolcz tisztből álló csoportnak, a melyet a francia kormány gróf Waldereese vezérkarához beoszt. Ugyanannyi tiszt képviseli a többi hatalmasságot is a vezérkarban. **Marchandnak és társainak az lesz a föladatuk, hogy állandó közeletű kapesot alkossanak a főparancsnok és az egyes hadtestek között.** A nevezett lap hozzáfeszti, hogy Voyron tábornok elutazásakor semmit sem tudott erről az új hadi intézményről.

A Matin szerint egész komolyan foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy a nemzetközi expedíciós vezérkarhoz főnöknek dolgával egy francia hadostálybírókötök bizzanak meg. Állítólag **Negrier** tábornokot szemlétki ki erre a feladatra. A nevezett lap megjegyzi azonban, hogy ez csak híresztelés.

Páris, aug. 23. A hatalmak megengedték Franciaországnak, hogy a kínai csapatok főparancsnoka, gróf Waldereese mellé egy tisztet küldjön vezérkari főnöknek. **Erre az állásra Negrier tábornokot szemlétki ki, a ki most teljesen a kormány partján van.**

Mielött gróf Waldereese Népolyból elutazott, táviratozott Vilmos császárnak és Viktor Emánuel királynak. Az előbbinek jelentette, hogy hajóra száll, az utóbbinak pedig újlag meköszönte az a fogadtatást, melyben Aladit Napolyig részesítették. Aztán elbucszott nejétől, mire a Sachsen gőzös elindult

— Lord Salisbury és gróf Monte Christo. Egy angol folyóirat a következő kis anekdotát mondja el...

— Harmadik éves találkozó. Dr. Katona Béla koronaügyész-helyettes, Bakay Mihály ügyvéd, városi tisztviselő, Klein Gyula ügyvéd, srádjai Szabó László...

— A belga király és a karikatúra. II. Lipót belga király, noha a legutóbbi események mára tanítványok...

— Ötven éves orvosi jubileum. A Zemplén vármegyei orvosi-gyógyászati egyesület e hónap 16-án ünnepelte S. A. Ujfalvyt...

— Haroz a tízfélések ellen. Furcsa kártilletkezett az idei szezon alatt Karlsruhadban. A szálladók, vendéglők és kávéházak pincérei ugyanis...

— Eltitkolt németzsidó újságok. A belgiumi újságban ismét több magyarellenes németzsidó újságot tiltott ki az ország területéről...

— Az amerikai asszonyok és az elnökválasztás. Az amerikai Unio Colorado államában, ahol a nők is szavazóképesek...

— Chamberlainok. Az angol gyarmattitkári miniszter pályájának sok sikere mellé egy új tisztelet neve mostantól fogva meg lesz örökítve a térképen...

— Leigott falu. Borzasztó szerencsétlenség okozott Néke bodrogközi gazdag községben néhány kis gyermek gondatlanságán...

— Uj Rembrandt kép. A kolmari múzeumban járt nemrég az amsterdami Rembrandt kiállítás bizottsági tagja dr. Hofstede de Groot...

— Az anarchisták ellen. Az olasz külügyminisztérium felhatalozta lapja, az Agenzia Italiana azt írja, hogy herceg Eulenburg bécsi német nagykövete...

— Babu-kilállítás. A bécsi kerületi egyesület az Erzsébet-otthon javára babu-kilátást rendez, mely szeptember 12-én nyílik meg...

— A megrázott festő. Egy párisi festőiskola diákjainak a festés tanítására engedélyt kapott a boulognei régi temetőben. A temető régi fogva áll elhagyottján...

— Ugron Zoltán balesete. Ugron Zoltán országgyűlési képviselő csaknem vezetés baleset érte a napokban. Feleségével egykoros kocsi...

— Uj löföveg. Stockholmól jelentik, hogy a rosenbergi katonai iskolában új löföveggyártási kísérletek, melynek konstrukcióján a feltaláló, Friberg hadnagy...

— Parbjazó házasságok. Nem mindennapi esemény a ládi dráma játszódtatott le a minap Philadelphia közelében Duffryn-Mawbrinban...

— Ellopott ház. Vagy egy esztendővel ezelőtt Budán, hogy egy földész kis házat a szomszédok lassankint szétzúrták és elhordták...

— Ellopott ház. Vagy egy esztendővel ezelőtt Budán, hogy egy földész kis házat a szomszédok lassankint szétzúrták és elhordták...

— Ellopott ház. Vagy egy esztendővel ezelőtt Budán, hogy egy földész kis házat a szomszédok lassankint szétzúrták és elhordták...

— Nagy férfiak leánykérése. Az átlagos nívón felülemelkedő emberek életében is nagy szerepe van a leánykérésnek...

— A pekingi galambok. A menyei birodalom fő városának sok különlegessége között nem a legutolsó, hogy ott a galambok — fűtyűlnek...

— A bozoni konzervgyár részvény-társaság. (előbb Rinzler J. fia) a párisi kiállítás aranyéremmel lett kitüntetve...

— A Dunna titka. Tegnapelőtt az összekötő vasúti hidaltól egy 35-40 esztendősek tesztő férfi holttestét fogták ki a Dunából...

— Öngyilkosság a temetőben. Kovács Ignác, Kovács Ignác, volt budakeszi jómódú kereskedő, a felesége, a ki családijával a váci-út egyik kúrtékán lakott...

— Éltitak gyermek. Diószeghy Imre földrőljáró korfőnökter tegnap a fővárosba érkezett Arthur nevű 4 éves fiával...

— Nők az angol hírlapvilágban. A Párisban tartott legutóbbi nemzetközi hírlapirrat-kongresszuson a férfiak mellett számos nő újságíró is résztvett...

— Romantikus házasság. Az amerikai Long-Branch fűdője egy holland grófnak tótkán között romantikus házassága képezi a közbeszéd tárgyát...

— Szeccszólesz fűzetés mód. Ily című kézikönyvet közöl az angol hírlapvilág...

— Tilos a csók. Az egész világon elterjedt szokás, hogy esküvőkön az új asszonyt, mindjárt a szertartás befejezése után barátainak serege megrökönyöl...

— Nagy robbanás Berlinből. Tegnapelőtt, hogy ott a reggel egy a Theatertérenben lévő óngyűgyűrtán borzasztó robbanás történt...

— A pekingi galambok. A menyei birodalom fő városának sok különlegessége között nem a legutolsó, hogy ott a galambok — fűtyűlnek...

— A bozoni konzervgyár részvény-társaság. (előbb Rinzler J. fia) a párisi kiállítás aranyéremmel lett kitüntetve...

— A Dunna titka. Tegnapelőtt az összekötő vasúti hidaltól egy 35-40 esztendősek tesztő férfi holttestét fogták ki a Dunából...

— Öngyilkosság a temetőben. Kovács Ignác, Kovács Ignác, volt budakeszi jómódú kereskedő, a felesége, a ki családijával a váci-út egyik kúrtékán lakott...

— Éltitak gyermek. Diószeghy Imre földrőljáró korfőnökter tegnap a fővárosba érkezett Arthur nevű 4 éves fiával...

— Nők az angol hírlapvilágban. A Párisban tartott legutóbbi nemzetközi hírlapirrat-kongresszuson a férfiak mellett számos nő újságíró is résztvett...

— Szeccszólesz fűzetés mód. Ily című kézikönyvet közöl az angol hírlapvilág...

— Szívig hatol. Előadásra szabad, keresetlen és minden tekintetben művészi volt. A mellett kecsességét fejti ki...

— Zrínyi Miklós szobra. A szigetvári Zrínyi-szobor bizottsága tegnap elutazott a városban tancsberényben...

— A Szent István-templom oltárpéja. A budai királyi vár Szent István nevezett templomának oltárpéja, a mely Szent István ábrázolja...

— A sajtóháza. Cselekedések kis sajtóháza szüret bejárt a lapok művészi rovatának ama hírebe, mely arról szólt, hogy Ujfalvy Ede, a nemzeti színház nagy művésze meghívást kapott egyik színházba...

— Színházaink programja. Most, hogy lassankint meg fognak nyílni színházaink, nem érdektelen az a munkaprogram, a melyt az egyes színházak maguk elé tűztek...

— Magyar királyi operaház. Első eredeti ünnepi Farkas Iván 'Tetemézés' című dalmezeje...

— Nemzeti színház. A jövő szezonnal eredeti darabok: Gárdonyi Géza egy népszépműve; a nemzeti színház csakugyan fővárosi múzeumba a népszépműve...

— Szeccszólesz fűzetés mód. Ily című kézikönyvet közöl az angol hírlapvilág...

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

— Erzsébet királyné képe. Fontalmegsegyes tervényhatóság a királyné képe...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

— Feloldult világ. A budai színházok ma ismét szerencsés estje volt. Az operetta-irodalomban is pártját adta a szerzés, a melyjél a 'Feloldult világ' szerzői darabjait felajánlották...

